

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi és gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az „Eperjesi Széchenyi-kör“ és a „Sárosmegyei gazd. egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:

Megyeház.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Eperjesi népbank helyiségeiben, főutca 2.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz hordva:

Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr.

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.

Nyit-tér minden sor 10 kr.

Erkölcselemesítő egyesület.

Nagy horderejű egyesület alakult e zimen a fővárosban. Messzkiható tevékenységre van az egyesület hivatva szomorú közérkölesü viszonyaink közepette. — midőn ifjúságunk egyenesen ki van szolgáltatva a romlásnak és tönkretételnek.

Csak egy százzal kell visszamenni történetünkben, hogy megtaláljuk a legerőteljesebb, legdaliásabb nemzedéket, melyről hétszázszerte híres volt a magyar. S manapság szomorúan dobban meg a honfi keble, ha szettekin a tönkreslányút, összegörnyedt, halavány ifjúság között.

Hol van az a hős ifjúság, melynek kebelében egy Kinizsi, Báthory, Thökölyi növekedett fel; hol van az a nemzedék, mely hazánk véres esatáiban mindig győzelmesen megküzdött háromannyi ellenséggel?

Nincs sehol!

A katonasorozási jegyzőkönyvek nagyon elszomorító képét nyújtják a testi és lelki tönkrejutásnak. Az a nemzet, melynek eddig minden fia született katoná volt, ma már alig tudja kiállítani a 30%-nyi katonai erőt, sőt vannak vidékek, ahol 100 közül alig találunk tíz katonának való embert.

A föld népe, mely már életmódjánál fogva is mindig a legtöbb katonaságot szolgáltatata, annyira elgyengült erőben, hogy aránylag már annyit sem szolgáltat a katonai létszámhoz, mint amennyi az úri intelligens osztályból kikerül.

S mi ennek az oka? Hol van az eredő, mely végveszély felé vezeti a nemzetet?

Sokan a kultúrát vádolják! Ezek a maradiak, akik jajgatva emlegetik a régi jó idöket, melyekben az erkölcselemeségről szó sem lehetett. Nincs igazuk az öregeknek. A kulturának nincs visszaható ereje, betolyása az erkölcselemesre, bizonyíték erre az, hogy a magán-erkölcselemes Franciaországban ma erősebb alapon áll és nagyobb védelemben részesül, mint XVI-ik Lajos és utódai idöjében.

Ne bántásuk a kulturát, nem az a hibás.

Maga a téves útra indult társadalmi élet az eredő oka minden erkölcselemes bajnak s itt kell keresnünk kútfőforrását az elsatnyulásnak. S mikor a társadalmat vádoljuk, akkor tegyük szívünkre a kezünket. Gondoljuk meg e tény horderejét, nehogy a dolog ödiúmat fejünkre vessék vissza.

A vád súlyos, de igazságos!

A társadalom testén rágódik az erkölcselemeség fekélye. A gyermek a salonokban

szívja magába a pestises levegőt s viszi át az iskolába, az életbe. A szülök erendő büne ragad rá a gyermekekre, a bujaság és kéjvágy ott születik a házi szentélyben, és ott ragad örökké. A korrupció felülről lefelé halad.

A francia udvarok erkölcselemesége átfolyt a nép vérébe is és a mi társadalmunk intelligenciájának minden büne szintén áttölyik a köznép, a földmivelő lakosság körébe. Hová vezet ez?

Hol lesz a megállapodás? Nem fullad belé a következő nemzedék a fertöbe, melyet az elődök könnyelműsége tengerre engedett növekedni?

A tíz parancsolat is azt mondja: „megbüntetem az apák vétkeit harmad és negyedikiglen“ s a nyugvó ösök sírjait az unokák átka fogja megbolygatni.

„Vissza, vissza a lejtöröl!“

Ezt dörgi elénk az „Erkölcselemesítő Egyesület.“

Sennye Pál báró, főrendiházunk nagyérdemű elnöke és Irányi Dániel orsz. képviselő emelték fel a Cherub pallosát, mely visszaint az örvényről, az elsárlapdéstól.

Megjelenésben mult vasárnap jött össze városunk és szomszéd községeink intelligenciája, Matyasovszky Tamás főispán által összehívott értekezletre, hogy ily célú egyület alakítson. Hogy mily eredménnyel: azt lapunk más helyen olvashatni.

Szíveljük meg a kor intését és gondoljunk nagy költönek szavaira, hogy: „Minden nemzetnek támasza s talpköve a tiszta erkölcselemes, mely há elvész, Róma ledöl s rabigába görnyed.“

Az erkölcselemesítő egyesület kitézte lobogóját. Induljunk utána, támogassuk és segítsük.

Legyen jelszavunk mindig és mindenütt: „A tiszta erkölcselemes!“

A vízvezeték és villamos világítás.

I.

Eperjes város által létesített szándékolt vízvezeték és utcai villamos világításra vonatkozó tervezet a minisztériumtól e napokban érkezett vissza, még pedig a műszaki tanács erre vonatkozó külön véleményével.

Ezen műszaki vélemény szerint a tervezett művelet a bemutatott szer alapján keresz-

tül nem vihető és az arra előirányzott költséggel nem létesíthető, amennyiben e célra nem 161 ezer, hanem 217 ezer forintnyi töké szükségeltetnék.

Nem e lapok feladata a műszaki tanács tervezetét bírálat alá venni, — ez a szakférfiak dolga; de nem is azon célból közöljük e véleményes tervezetet, mintha ehhez már szó nem férne, hanem azért, hogy e fontos s Eperjes város jövőjére milyen kiható kérdésben mindenki kellő tájékozást szerezzon magának s meggyőződjék arról, hogy a műszaki tanács és Eperjes városának tervezete között lesz meg egy harmadik módozat is, melyben a kettő összeolvasható.

Midőn a város tervezete a városi és megyei közgyűlésen tárgyalva volt, már akkor hangsúlyoztuk, hogy a legcélszerűbb volna azt a kormány közegei által a helyszínen felülvizsgáltatni, s megyénk alispánja, ki ezen ügyet úgy a városi, mint a megyei közgyűléseken igen melegen karolta fel, midőn a határozatokat a minisztériumhoz felterjeszté, az erre vonatkozó jelentésében azon kívánalmának adta kifejezését, hogy a hajtóerőt szolgáltató viz felvett minimumális mennyiségének tényleges fennforgása és a szűrök sikeres működését biztosító körülmények megléte a kormány részéről kiküldendő szakközvegek által a helyszínen megvizsgáltassék.

Örömmel konstatáljuk, hogy a műszaki tanács véleménye magában öleli fel mindazt, a mi ily vállalatnak megnyugtató létesítéséhez s a kétélyek szétosztásához megkívántatik.

A részletekig menő skrupulózitással veszi bírálat alá ezen ügyet, s miután a lehető legrosszabb, aligha bekövetkező esélyek szem előtt tartásával megvizsgálta azt, nagyban és egészben elfogadja a város tervezetét.

Ismételve kiemeljük, hogy a műszaki tanács a végleteket tartván szem előtt, oly összegeket vett fel, melyek a beszerzendő kutatások, vizsgálatok és adatgyűjtések után, több tételükben feleslegeseknek vagy igen magas felzámítottaknak fognak bebizonyulni.

Magától értetődik, hogy itt szó sincs áthághatlan akadályokról vagy épen az ügy elejtéséről.

A műszaki tanács véleménye ki fog adni az erre hivatott szakközvegeknek s meg vagyunk róla győződve, hogy ha az új terv elkészül, találkozni fog nem egy társulat, teszem például a Ganz-gyár, mely e vállalatot a műszaki tanács költségirányzatának jóval alantabbi összegeért fogja létesíteni.

Ezek előrebocsátása után a következő kivonatban közöljük a műszaki véleményét.

Mindenek előtt meg kell jegyeznünk, hogy a városi tervezet alapját azon két feltevés képezi, hogy 1) a Tárca város feletti részben lévő gát segélyével a városi malom-árokból másodpercenként állandóan és megszakítás nélkül legalább 1 □ méternyi vízmennyiség lesz nyerhető, mely az ott rendelkezésre álló 5 m. esési magasság felhasználásával a szükséges mozgató erőt felhasználni fogja; 2) hogy a Tárca folyónak a gát feletti kavics-rétegei képeznek az ott elhelyezendő szűrőesővekbe a városi szükségletnek megfelelő vízmennyiséget a vízvezeték számára szolgáltatni.

A műszaki tanács szintén a két feltevést veszi alapul, s következőleg okosodik.

A szóban lévő kombinált tervezetnek kiindulási pontjait szolgáló s a Tárca folyó felső folyásán létező rőzsegát, mely a vállalat-hoz szükségelt motor számára a kellő vizet felfogná és esatornába terelné, nem teljesen megfelelő s eléggé megbízható, mert habár a gát szerkezete és mikénti elrendezéséről rajz-leírás hiányában közelebbi ismeret nem is volt szereshető, s habár az épít. hivatal nézete szerint az meglehetősen jó karban van s időnkénti javítások által több éven át szolgáltat-képes állapotban lenne tartható, kétségbe nem vonható, hogy az, mint rőzsegát, már szerkezeténél fogva, hézagain nagyobb mennyiségű vizet áttersztvén, egyrészt a rendelkezésre álló vízmennyiséget teljesen érvényre nem juttatja, másrészt jeg és sebes víz által nagyobb megsérüléseknek, sőt elsodortatásnak is lévén kitéve, ennek bekövetkezével nemcsak a vízvezeték és világítás szenvedne hosszabban tartó mekszakítást, hanem a mederbe fektetett szűrőeső vezeték is veszélyeztetve lehetne.

Szükséges volna ennél fogva a meglévő rőzsegát helyén egy állandó gátat helyreállítani, hogy ily zavarok be ne következhesse- nek. A gát vagy falazatból vagy fából czölöppökkel és korakással lenne készíthető, és miután a czölöppátak is hosszabb időn át fentarthatók, takaréksági szempontból ilyen lenne létesítendő.

Ily czölöppát, ha az a kellő szerkezettel épül, nevezetesen, ha alamosás ellen szádfalakkal biztosítottatik, a torlasztott vízből csak igen csekély vízmennyiséget erszt át s alkalmas leend a rendelkezésre álló vízmennyiséget lehetőleg érvényre juttatni.

A mi a rendelkezésre álló vízerő magas-

TÁRCZA.

Nem mondom . . .

Nem mondom: szeretlek, csak azt, hogy: látalak, Szívem gyönyörűvéga, gyönyörű szép alak, A ki téged meglát, szíve lángra lobban S lángja oltthatatlan.

Elborul a lelkem, hogyha rád gondolok, S szívem olyan búsan, fájdalmasan dobog, Szép lelkeid világa gyönyörrel telt éden, De hajh! nem énnekem.

Fejem aláhajtom, köny rezeg pillámon, Sötét életmet magam előtt látom: Aközfolyom alatt elfeledt sírhatom — Elfeledt sírhatom.

A vigasztalhatlan özvegy.

Vigjáték 1 felvonásban; írta HEDRY BERTALAN.

(Vége.)

Gar.: Ha így látlak, eszembe jutnak boldog ifjúkori napjaink, midőn a Garam partján ülve, boldog jövőről ábrándozánk!? (leülnek a dívánra)

Iren: Igaz! igaz, hogy is volt csak? Gar.: Alkonyatkor, midőn már itt-ott egy csillagoeska kigyult, s a fenyvesben a rigók és csalogányok édes versenydala megszólalt, lementünk a Garamra halászni. A yves balsamos illata, a folyó loesogó hőm-ölygése, a hegyeken tanyázó nyájak kolom-

polása, a pásztorok bús dala édes kifejezhetetlen érzéssel töltötték el szívünket! Csolnánk kormány nélkül siklott tova. . . A horog kikerülte figyelmünket. . . s mi kéz közben, (megfogja kezét) elmerülve a természet fenséges és megható képének szemlélésében, megfellekedtünk a külvilágról. . . Te ellágyulva, én pedig lángolva egymáshoz simulunk. (megteszi) En megfogtam kezedet s ajkamhoz emeltem, (m. f.) átkaroltam remegő karsu derekadat, (m. f.) keblemre szorítottalak (m. f.). s egy hosszú, hosszú esők százsoroson érzett kéjében összpontosult mindazon gyönyör, melyet az ember e földön csak álmodhatik.

Iren: (elhaló hangon) Imre, . . . édes Imrém! . . .

Gar.: Igen, ily elhaló hangon sutogta remegő ajkad nevémet. . . (esőkolja) Oh Iren, édes mindenem!

Iren: Elég! elég! Te nagyon is visszaélsz barátságommal. (belül zongorahang hallatszik) Margit még ébren van.

Gar.: Istenem! pedig nekem még annyi mondanivalóm volna.

Iren: Jól van Imre, . . . meg akarlak hallgatni, . . . édes gyermekkori emlékeink jogánál fogva tartozom azzal neked, — de hogy egészen biztonságban legyünk, itt nem maradhatunk. . .

Gar.: Igazad van, itt nem maradhatunk. En csak két módot látok: vagy itt maradunk, vagy ismét. . . (az-ö-lakra mutat)

Iren: Vagy oly helyre megy, hol teljes biztonságban lehetsz. (Benyitja hálósobájá!)

Gar.: (halkan) Hálósobád?!

Iren: Ne aggódjál, . . . nem leszünk egyedül.

Gar.: Nem egyedül?

Iren: Felkérjük anyád szellemét, ki engem annyira szeretett, hogy közel maradjon hozzánk, . . . és hihetted-e, hogy ő magunkra hagyta bennünket?

Gar.: Köszönöm édes Iren! Órangyal nevé mondtd ki, kinek közeléből minden elmenekül, a mi nem tiszta! Menjünk tehát szentélyedbe. (elmenőben)

Margit: (belütről) Iren, mit csinálsz? kivel beszélsz?

Iren: Imádkozom kedvesem. Aludni megyek. (súgva) Mit tegyünk?

Gar.: Távozzom.

Iren: Oh nem! . . . Az erkélyen megláthatna Margit; hihetöleg mindjárt távozik.

Gar.: De . . .

Iren: (betaszolja) Csak menj be! (Garamy be.)

13-dik jel. Iren, Margit.

Margit: (halavány arccsal, ábrándosan) Kedves Irenem, nyisd ki.

Iren: (megteszi) Istenem! mi bajod Margit? . . . oly halavány vagy!

Margit: Oh édesem, szívem úgy ver hogy majd megreped!

Iren: Te beteg vagy, fekdjél le, a jötekonny álom után bizonyosan jobban leszel.

Margit: (rezignált mosolylyal) Aludni én?! Most, midőn a vér úgy foly ereimben, mint a megolvastott érez? . . . Midőn minden pillanatban látom alakját, mely délibáb-ként tűnik el, ha epedve nyujtom ki karjaimat utánna!?! . . . Oh! Iren . . . Aludjam én, midőn szívem felébredt?

Iren: Margit, te félre beszélsz. . .

Margit: En szeretem Imrét, szívem

mélyéből, hévvel, örökkön örökké. . . s én aludjam?!

Iren: (hálósobájá felé tekint, csitítólág) Kérlek, térj maradhöz, gondold meg, hogy gyászruha van rajtad?!

Margit: Igen, gyászolom eddigi örömtelen életemet, — de most midőn megtaláltam azt, aki előttem a mennyet megnyitotta: — most e ruhát nem viselem többé.

Iren: Menj édesem, fekdjél le, . . . majd holnap beszélünk. . .

Margit: En nem tekszem le, de téged sem háborgatlak tovább! Csak menj hálósobádba.

Iren: (zavarral) De előbb szobádba kísérlek. . .

Margit: Ne furdj! ellenkezőleg én kísérlek majd el. . .

Iren: Nem, édesem! (félre) Még csak az kellene!? (fenn) Még egy kis dolgom van. E koszorút szeretném befejezni, melyet holnap pótolhatlan férjem sírjára akarok tenni.

Margit: Majd segítsek neked.

Iren: Azt nem engedem meg! . . . Önkezem munkájának kell lennie.

Margit: Oh! te szerencsés vagy, mert nagyon szeretted a megboldogultat! Multad emlékeibe elmerülve, megújított boldogságot lelsz a megemlékezésben. . . Jó éjt, Iren!

Iren: Jó éjt! (Margit el)

14-dik jel. Iren (egyedül)

Iren: Valahára! . . . Oly izgatott vagyok . . . (félre arczképe elé lép) Édes felejt-hetlen jó Gusztikám! lebegjen örző szellemed felettem. (Az ajtó felé indul, visszanez a férj arczképre) . . . Ah ő réam néz. . . (még egyszer visszatér s gyászfátyollal eltakarja. Szívére tesz)

ságát illeti, önkényt érteik, hogy tekintettel arra, miszerint a Tárcaának vizsgálása az egyes időszakokban igen változik, úgy hogy állítólag kedvező esetben másodpercenként 5 m³ m³ — csekélyebb vízállásnál pedig csak 1 m³nyi vízmennyiség lenne a tervezett turbina hajtására felhasználható, alapul csak ezen utóbbi minimális-érték lesz vehető. — a mennyiben ugyanaz tényleg rendelkezésre álland — mint olyan, melyre minden körülmények között biztosan számítani lehet.

A tervezetbe felvett Girard-féle forgany a rendelkezésre álló 5 m³nyi esés, és az említett legkisebb vízmennyiség mellett theoretailag 66 lóerőt bírna kifejezni. Jóllehet ezen turbínák a legjobb szerkezethez tartoznak, melyekkel 75, esetleg 78^onyi határfokot is lehet elérni, mégis nagyobb biztonság kedvéért s tekintettel arra, hogy a transmissiók ellentállásának legyőzése is bizonyos erővesztéssel jár, — czélszerű lesz, tényleg használható erő gyanánt legfeljebb 48 lóerőt számításba.

Az állandoan, illetőleg egyidejűleg végzendő munkák legyőzésére azonban ezen erő elegendőnek nem mutatkozik, a mennyiben a villamvilágítás üzeméhez, ha mint alább javaslatba hozzuk, nem 28, hanem 6 lámpával több vételek számításba, circa 36, a szivattyúján hajtásához 8, a fűrészmalom számára 10, összesen 54 lóerő valik szükségessé.

A tervezett hatvan lóerőjű forgany tehát, mely nagyobb vízmennyiségnél szolgáltatná ugyan a kellő erőt, a szóban lévő minimális vízmennyiség mellett a kitűzött célra már elegendőnek nem mutatkozik.

Ennek folytán azon esetekben, midőn a rendelkezésre álló vízmennyiség az egy köbméter meg nem haladja, szükséges lesz azon czélból, hogy a vízvezeték és villamos világítás ügyében üzemben fennakadás ne történjék, egy kisegítő motorról, legezelszerűben gőzgepről, gondoskodni, mely az előirt munka végzéséhez a még hiányzó erőt pótolná, ha csak a fűrészmalom által absorbeált hajtóerő nem szándékoltatnék ez esetben felhasználatni, mi azonban jelen körülmények közt alig tehető fel, midőn a város nyilván nem azért rendezte be, mint mondatik nagy költséggel és korszerűleg a tulajdonában lévő malmot, hogy az hosszabb időközökben szüneteljen.

Vannak azonban még más szempontok is, melyek egy tartalék motor felállítása mellett szólnak, ilyenek a forganyon bekövetkező törések, továbbá a malomáróknak tisztítása, esetleg javítása, valamint a teli jégzajlások által okozható fennakadások. A turbina-épületben tervezett ugyan egy fűtőkálya felállítása, de ez inkább közvetlen a motor körüli víz megfagyásának megállítására fogna szolgálni, a gátnak s az árok felső részén képződő torlódások által azonban mégis keletkezhetnek kisebb-nagyobb oly rendtelenségek és fennakadások, melyek elhárítására az említett helyeken esetleg alkalmazandó jégfogók sem nyújtának elegendő biztosítékot.

Végül még annak lehetősége sincs kizárva, hogy a felhasználandó vízmennyiség nagyon száraz években a fentebb felvett s talán különben fentforgó egy m³ m. minimális értéket sem éri el.

Mindezeknél fogva s mivel oly életbevágó ügyeknél, minő a városnak vízzel és világítással való ellátása, egyáltalában meg nem engedhető, hogy akár a vízszolgáltatás, akár a világítás bármily körülmények folytán a legrovidebb időre is megszakitassék a fentebb említett tartalék motor felállítása elkerülhetlenül szükséges.

Tartalék motorul egy 55—60 lóerőjű gőzgep, legezelszerűben Compamrd-féle szerkezetű volna választandó, mely oly kapcsolattal bír, hogy kisebb erőfejlesztés esetére a gépnek csak egyik hengere, nagyobb szükség et idején pedig mindkét henger együttesen bezható

működésbe. Gőzfejlesztő készülék gyanánt egy vízcsőves kazán szolgálhatna, mely aránylag csekély helyet foglal el, igen gyors gőzfejlesztő képességgel bír, és veszély nélkül tetemes feszültyű gőzök képességére alkalmas, melyek segítségével az említett gőzgep hatása szükség esetén még fokozható is lenne.

A tervekben kivételül ezen gépek elhelyezésére a szükséges helyiségek már léteznek, úgy, hogy csak a megfelelő alapozások, áttételekről s a kürtő építéséről kellene gondoskodni, mely berendezésekre megközelítőleg következők az összeg és pedig a gőzgepre 10,000 frt, a kazánra 8000 frt, alapozás transmissio 4000 frt, 30 m. magas kürtő 2000 frt összesen 24,000 frt vehetők fel.

Különfélék.

Berzeviczy Albert államtitkár közzönete. Midőn megynék a jeles fia államtitkár lett, a megye közönsége közzönylésből üdvözölte ő méltóságát, örömet fejezve ki e kitüntetés felett. Ő méltósága következő szép szavakban köszöni meg a megtisztelő megemlékezést: „Mely megilletődéssel vettem a tekintetes megyei közönségnek folyó évi június hó 7-én tartott közgyűléséből hozzám intézett nagybecsű iratát, melyben államtitkári czímmel és jelleggel történt felruházatom alkalmából rokonszenves üdvözlőt méltóztatott kifejezni. Különösen becses rám nézve e megtisztelő megemlékezés, mert változatlan szilárdságát látom benne ama köteleknek, mely engem szülőmögém érdeműs és hazafias közönségéhez esatol, mely első támaszom volt a közpályára léptemkor és a melyet életem legbecsesebb javai közé fogok számítani mindenkor. Érzem, és eddigi pályámon tapasztaltam, mily mélyek és elhatározók ama benyomások, a melyeket a közpályára lépő ifjura saját meggyőződés közléte gyakorol. S midőn látjuk, hogy Sárosmegye a multban és a jelenben a közélet legkülönbözőbb ágainak bőven szolgáltatott és szolgáltat oly kiváló erőket kiknek fényes sorához engem csak a megye tekintetes közönségének elnöző jóakaratára számíthat, semmi kételyünk sem lehet felőle, hogy drága megynék közléte, ugy a mint az a multak hagyományaiól s az egy-mást követő nemzedékek munkájából kifejlődött, s az egész szellemi légkör, melyben a közélet leledzik, át meg át van hatva ama erkölcsi és szellemi elemektől, a melyek a kötelességérzetet, hazafiságot, erlyt és kitarást nagyra fejlesztési képesek. Midőn tehát engem a tekintetes megyei közönség legújabb előléptetése alkalmával kitüntető rokonszenvenek szíves kifejezésével tisztelt meg, legyen szabad viszont nekem lerönom hálaadomást azon megye geniusa iránt, a melynek közpályán szerény sikereit ily nagy részben köszönhetem, s legyen szabad ama forró öhajtatásomnak adni kifejezést, *vajha hazánk díszére és javára soká virágoznék még mindig megifjuló erőben ama jeles vármegye, melynek szelleme érintését elhatározó befolyással érzem nyilvános pályám elején s a mely szellemhez én, mint egy soha ki nem apadó forráshoz fogok — bárhová visz is életem utja.*

— vissza-vissza zarándokolni mindaddig, míg e megye engem szívesen fogad el s tekint annak, a minek magamat büszkén vallom: hű fiának. Fogadják a tekintetes megyei közönség mely tiszteletet öszinte nyilvánítását, melylyel vagyok mindig kész szolgálja. Budapest 1886. július 17-én. Berzeviczy Albert.

— Valóban gyönyörű szavak, és a ki ismeri ő méltóságát, az szavaiban zálogát látja annak, hogy megynék felvirágozása csakugyan szíven fekszik s hogy azon magas polezról, melyre emelkedett és a melyről még magasabba emelkedni fog, még élesebb szemmel fogja látni e szegény megye szükségleteit s jóindu-

latu szíve gyakorlatilag is enyhítend azon mostohaaságon, melylyel bennünket a kormány eddigelé oly feltűnően kitüntet.

Sárosmegyei erkölcsnemesítő egyesület. E hó 19-én tartott meg erre vonatkozólag a megyeházán a főispán úr ő méltósága által egybehívott értekezlet, melyen megynék intelligenciájára igen szép számban jelent meg. Az értekezletet Mattyasovszky Tamás főispán úr nyitotta meg, a megjelenetek szíves üdvözlésével, megnyitó beszédében az értekezlet intenciójáról nem tett említést, mert az értekezlet az eszme megteremtőjét Irányi Dánielt is üdvözölte. Utána Irányi Dániel emelt szót, mindenekelőtt köszönetet mondva a főispán úrnak, ki az általa megpendített eszmet, oly rokonszenvesen és ifjú lelkesedéssel karolta fel mely biztos zálogául szolgál annak, hogy az eszme Sárosmegyében hálás talajra talál: azután áttért a szözyegen forgó tárgyra esetlegve ama szomorú állapotokat, melyek az erkölcs terén tapasztalhatók. Az erkölcsös élet laza állapotát igazolják többek között a következő tények is: a vadházasság ijesztő mérvben terjedt, a szesz italok mértékelen élvezete, nem czupán az azt élvező életét teszi tönkre, de a család ivadékaik is elsatnyítja, mit igazol az unjonozási statisztika: az irodalom igaz ugyan, hogy szép és örvendetes lendületet vett, de az oly erkölcsrontó termékek is szaporodtak, melyek a színházakban adnatuk elő, oly hírlapok, melyekben a szemérmert mélyen sértő czíkkék jelennek meg, melyek az ifjúságra veszélyesen hatnak. De a politikai, társadalmi élet terén hasonlóan lehet tapasztalni veszélyes köröket, különösen a választásoknál veszélyes mélyeként szereplő íratások és vesztegetések. A vallásosság terén szintén nagy a romlottság, sokaknál a vallásosság csak üres formáság, kik a hitet aztán régi babonának tekintik. Ezen körös jeleneteknek elejét venni, a bajokat orvosolni nem csak emberi, de hazafiai kötelesség is. Az erkölcsösség ápolása első sorban a szűk kötelessége, s szűkeltől az iskola veszi át, ettől pedig az egyház. Ha a társadalom nem támogatja a szűk, iskolát és az egyházat, akkor az erkölcsösség laza marad mindig, még pedig jobban és jobban, tehát magát a társadalmat kell reformálni. Lásunk munkához, hogy bajunkot megszüntessük. A központban már megalakult erkölcsnemesítő egyesület részére alkossunk fiók-egyleteket, melyek közül, hogy egy ilyen Sárosmegye területén is meg fog alakulni, abban nem kételkedik. Ezután dr. Szlávik Mátyas olvasta fel Irányi Dániel által tervezett alapszabályokat, melyeket az értekezlet elfogadott. Ennél fogva az ügyviteli szabályok kidolgozására mtagos Mattyasovszky Tamás elnöktele alatt: Péchy Zsigmond, dr. Schmidt Gyula, dr. Tahy Mihály, Kubinyi Albert és dr. Szlávik Mátyas tagokból álló bizottság alakult.

Uj tanár. Az eperjesi evang. collegium legutóbbi pártfogósági gyűlése néhai Tillisch János, hittanintézeti dékan, az ószövetség és történeti theologiai tudományok valamint a bölcselet-történet és héber nyelv rendes nyilvános tanára helyébe megválasztotta Csengey Antal aszódi algimnáziumi tanárt, nagynevű tanfőnök Ballagi Mór egykori tanítványát.

Irányi Dániel országgyűlési képviselő s városunk szívesen látott vendége, folyó hó 22-én utazott el Tátraházára.

Kinevezés. Vass Gyula II-od osztálya fogalmazói minőségben nevezetett ki a sárosmegyei kir. adófelügyelőséghez.

Polgármester-jelölt. Ribóssy József elhalálása folytán a kis-szebeni polgármesteri állás már hónapok óta üresedésben van. Mint halljuk a kis-szebeniek bizodalma az alsó-tarcai járás jelenlegi segédszolgabíráját,

az oda való születési Eiszelt Antalt szemelte ki e polezra. Csak gratulálni lehet a kis-szebenieknek e jelölthöz, ki megynék legjelesebb közigazgatási erőinek egyike.

Gyászhir. Vettük a következő gyász-hirt: „Özv. Sarlai Sarlay Sándorné született Bedeghi Nyáry Melánia grófnő úgy saját, mint Regina, Mariska, Sándor és Béla kiskorú gyermekei nevében fájdalomtelt szívvel jelenti szeretett kedves férjének, illetőleg atyjának: néhai Sarlai Sarlay Sándor nyugalmazott magy. kir. honvéd-huszárnak örnagynak folyó év és hó 21-én délutáni 2 órakor, életének 56-ik, boldog házasságának 20-ik évében, agyszélhűdés következtében történt gyászos kimúltát. A boldogultnak hűlt temetői folyó hó 23-án délután 4 órakor lettek a róm. kath. anyaszentegyház szertartása szerint saját házából örök nyugalomra helyezve. — Ritka becületességű, bátor és nyílt szívű ember hunyt el a megboldogultban. Temetése általános mély részvétet keltett. Béke poraira!

Halálozások. Wittenberger Emi kis-szebeni ügyvéd, élete 37-ik és boldog házasságának 6-ik évében, 13 havi súlyos szenvedés után f. hó 19-én délután 2 órakor, tüdőgyulladás következtében elhunyt. — Dessenffy Zsigmond, 48-iki tüzérvadász s utóbbi időben az „Assicurazione Generali“ ügynöke, e hó 19-én meghalt. Egyenes, rendíthetetlen jellemű, jótékony, szókimondó s e mellett magas műveltségű férfiú és a névtelen hősöknek egyik legkiválóbb alakja volt.

A czeméthei fürdő részvénytársasága ma tartja évi rendes közgyűlését a fürdő nagytermében.

A magyarosító-egylet igazgató-választmánya e hó 26-án 9 órakor tartja rendes havi közgyűlését.

Juliálisok. Folyó hó 17-én a kis-szebeni ifjúság, folyó hó 18-án pedig az abosi vendégközség fényesen sikerült táncmulatságot rendeztek.

Anna-bál. A bártfai fürdőben e hó 28-án lesz az Anna-bál, melyre nagy előkészületek folynak s tekintve azon körülményt, hogy jelenleg ott 1469 vendég van, a bál igen fényesen ígérkezik.

Az eperjesi laktanyaügy, már végig ment e formalitások retortáin. Mult hétfőn ült össze a vegyes bizottság s végleg megállapította a terveket. Eszerint a kaszárnya a Gihlányi telken fog épülni s mint már tudva van, 100 ezer frt a megyei alapokból fog kölcsönözteni 50 frt pedig valamelyik pénzintézetnél felveendő kölcsön által fedeztetni.

II-ik kimutatása a czeméthei fürdő vendégeinek. Ladits Béla egyet. gondnok Kolozsvár, Ladits Béláné Mária Kolozsvár, Fuhrmann Irén Eperjes, Fuhrmann Imre Eperjes, Fuhrmann Andor ifj. Eperjes, özv. Molterer Béláné Maria Budapest, Molterer Izabella Budapest, Molterer Andorka Budapest, Gombos Alajos Eperjes, Gombos Horváth Anna Eperjes, Urbán Károlyné Krivos Irma Eperjes, Dr. Szele Andor jogtanár Kassa, Szele Andorné Nagy Julia Kassa, özv. Elischer Okruetzky Lavinia Kassa, Elischer Thror Vilma Budapest, Schulek Balla Sarolta Eperjes, Schulek Thea Eperjes, Dessewffy Hódossy Anna Eperjes, Urbán Károly ügyvéd Eperjes, Kádás Miklós kir. tszéki bíró Eperjes, Kádás Miklós Gyula Eperjes, Gáspáry János tanár Eperjes, Gáspáry Nesztieus Teréz Eperjes, Okruetzky Georgine Eperjes, Haske Emil főerdőmester Kassa, Haske Emilné Róza Kassa, Pojkovics Miklós k. tszéki h. jegyző Eperjes, Benezur József földbírtokos Eperjes, Benezur Józsefné Julia Eperjes, Schönfeld Thror Amália Eperjes, Schönfeld Vilma Eperjes, Erietz Ernő v. u. főmérnök Budapest, Erietz Ernőné Otília Budapest, Libay-Balsam Louise Nagy-

tok: rendőrség nélkül az emberek még boldogok sem lehetnének! (el)

18-dik jel. Voltak, rendőrök nélkül.
Gar.: Édes Irénem, tehát szabadok vagyunk!
Jer.: (hóna alá teszi a megboldogult arczképét)
Irén: Mit mivel Jeremiás ur?
Jer.: Azt hiszem asszonyom, hogy a történetek után e kép...
Irén: (sírva) Oh! kedves férjem!
Jer.: (szemeit törlöve) Vigasztalódjék asszonyom, hiszen szívében továbbra is gyászolhatja...
Jer.: (keresztet vet a képre, félre) Requi-escat in pace! (Margithoz fenn) Asszonyom, a történetek után ha tetszik Genuába... (az ajtóra mutat)
Margit: (haragosan Irénhez) Viperá! (el)
Jer.: Asszonyom, talán lehetek oly bátor a „jó férjhez“ című kiházasítási üzletünk programját emlékeztetőbe juttatni?...
Irén: Valóban nem tudom...
Jer.: Hogy mitevő legyen?
Irén: Igen.
Gar.: Irén!... ifjukori barátságunk és szerelmünk emlékének fogva...
Jer.: (közbevág) ... próbálja meg, vajjon fog-e tudni ez ural megvigasztalódni?
Irén: Legyen, megpróbálom! (Imrével átölelik egymást)
Jer.: Istenem! Igaz, nincs a világon semmi oly rendíthetetlen, mint egy fiatal özvegy vigasztalhatlansága.

kezét) Csendesedj, te rakonezátlan vakmerő! (Midőn be akar menni, Garamy kilép.)

15-dik jel. Irén, Garamy.

Gar.: Távozhatom?
Irén: Csendesesen. Margit még nem felelt le. Maradj még pár perczig édes barátom, ne áruljuk el magunkat.
Gar.: Kedves Irénem!
Irén: Hallottál valamit beszédünköl?
Gar.: Semmit.
Irén: (halkan) Hála az égnek!
Gar.: Mily nehezemre esik a válás!
Irén: (eltakarja arczát) Oh!
Gar.: Gondolsz-e néha rám?
Irén: Imre, mily kérdés!
Gar.: Irni is fogsz?
Irén: Igen.
Gar.: Gyakran?
Irén: Nagyon gyakran!...
Gar.: És ha a gyászidő eltelik?
Irén: (szégyenkezve) Oh nézd! (az arczképre mutat) Ő hall bennünket.
Gar.: Ertelek... (átöleli s megökölja)
Isten veled édesem! (Imre egészen az ajtóig megy)
Irén: (félre közeledik) Oh Imre! ne menj még el... (zokogó felkiáltással)
Gar.: Isten veled!
Irén: (átöleli, keblére hajtva fejét) Nem! Nem! (Margit, Jeremiás be)

16. jel. El, Margit, Jeremiás, m. Julcsa.

Jer.: (hóna alatt esomag) Bocsnát, lemaradtam a fogas kerékü vonatról. (hámlva megáll)... Ah!... Ah!...
Margit: (meglátva Irént s Imrét, szenvedélyesen felkiált) Hah mily gyalázat!

Irén: (üjeden) Margit! Jaj, meghalok a szégyentől! (elajúl Imre balkarjába)
Margit: Meghalok a méregtől!...
Jaj!... (elajúl Imre jobbkarjába)
Jer.: Ime két vigasztalhatlan özvegy!
... Segítség!
Julcsa: (berohan) Mi baj? (meglátja a két ájultat) Édes Jézusom, jaj nekem! (elajúl Jeremiás karjába)
Jer.: Az ördögbe is!... hát ájultad ez?

17-dik jel. El, Ravasz, Hiuz, Éber.

Ravasz: A törvény nevében esend, figyelem s engedelmesség! (megáll) Mindnyájan elájultak!... Lássátok, mily egyszerű hatása van a törvénynek?... (Imréhez) Uram, ön foglyom!
Irén: (magához tér) Rendőrök?! Nagy ég, ő elvesztett!
Margit: (magához tér) Rendőrök? (félre) Annál jobb, legalább nem lesznek egymásé!
Jer.: (félre) Izletes falat, esakhogy egy kissé nehéz. (rázza, fenn) Térjen már magához ön is!
Julcsa: (magához tér) Ah!...
Ravasz: Örvendek hölgyeim, hogy újra el nem ájultok... Szükségem van tanuskodásukra.
Gar.: Uram, mit akar ön itt?
Ravasz: Csekélységet!... Vallja be töredelmesen, hogy ön Sziklai, a nagy rebelis poeta...
Gar.: (félre) Tehát nem engem keresnek. (fenn) Hogyan valljam be, mikor nem vagyok az?
Ravasz: (mosolyogva) És szabad kérde-nem, hogy kicsoda?

Irén: Férjem, egyetlen édes férjem!
Ravasz: Asszonyom, a törvény előtt nem léteznek édes és egyetlen férjek!...
Igaz az uram, hogy ön férje ő nagyságának?
Margit: Nem igaz! Ő nagyságának a férje meghalt. (az arczképre) Ez volt a férje, érte visel gyászt... ez az úr Garamy Imre, ki 8 nap előtt az olmutzi fogházból megszökött. (Irén tehetetlenül egy karszékebe dől)
Ravasz: (gondolkozva) Garamy Imre?
... Garamy Imre? ... (kivesz zsebéből egy „Rendőri Közlöny“-t) Csakugyan nem csalódtam... Uram örvendek!... Szívemből gratulálók!...
Gar.: Megadom magam!
Ravasz: (meghajítja magát) Ismétleten gratulálók...
Gar.: Elég legyen a tréfából.
Ravasz: Ez nem tréfa. Ime uram, olvassa a „Rendőri Közlöny“ legutóbbi számát, magában foglalja a legmagasabb helyen megpecsételt megkegyelmezését. (átadja) Ön szabad!
Gar.: Én?... szabad?...
Ravasz: Eppen egy órával megszököése után érkezett az amnesztia.
Irén: Imre, tehát szabad vagy! (keblére borul) Oh édes egyetlen életem!
Imre: (rendőrközz) Köszönöm uraim. Fogadják e csekélységet a kellemes hírért. (Ravasznak pénzt ad.)
Ravasz: (félre) Száz forint?... (fenn) Igazán uram, ha máskor is el méltóztatik szólni, különös szerencsémnek fogom tartani...
Gar.: Köszönöm uraim! Önök boldogságom előmozdítói!... Isten önökkel!...
Ravasz: (menetközben társaihoz) Lássá-

lak (Aradmegye). Várad Libay Louisa Nagylak (Aradm.) Schulek Gusztáv jogtanár Eperjes, Galotsik Vilmosné Sidonia Eperjes, Galotsik Aranka Eperjes, Propper Ika Bpest, öz. Kámánházy Clementina Budapest, Bossits Semsey Mária K.-Keresztes, Neubarth Lotti Temesvár, Weiss Regina Temesvár, Glósz Károly jogtanár Eperjes, Fuhrmann Andor p. mester Eperjes. Allandó vendég 85. ideiglenes 276. összesen 361.

Meghívás A népnevelést és magyarságot Sárosmegyében terjesztő Soóvár vidéki körövodának zövezője a f. hó 29-én d. e. 10 órakor Soóváron fog megtartani, melyre a tanügy iránt lelkesedő barátai tisztelettel meghívának. Soóvárt 1886. évi július hó 18-án. A körövodok távollétében: Vrablovich Román, egyll. jegyző.

Nagy zivatar. Mult pénteken irtoztató erős szelvihar és esőzivatár vonult el városunk felett. Ritkán hallott dörgések és vakító villámok közepette, oly sürű és vastag sugarakban hullott az eső, hogy délután 4 1/2 órakor majdnem éjjeli sötétség lett s a szobákban lámpákat kellett gyújtani. A villám a város északi és déli részein tekő mezőkre több helyint esapott le.

A katonakötelezettek összeírása ezidén a népfelkeltre is kiterjed. Mindazok, kik 1855-1866. évek közötti időszakban születtek, tekintet nélkül arra, hogy vajjon teljesen vagy ideiglenesen fel vannak-e mentve, fel fognak hivatalni, hogy a kiosztott összeírásai lajstromokba irassák fel magukat.

Születések és halálozások. Született Eperjesen élve 17 fiú és 10 leány, azaz 27 gyermek; halva 1 fiú és 1 leány azaz 2 gyermek. Bártfán élve 2 fiú és 10 leány, azaz 12 gyermek. Kis-Szebenben élve 3 fiú, összesen élve 28 fiú és 20 leány azaz 48 gyermek és halva 1 fiú 1 leány, azaz 2 gyermek. Meghalt Eperjesen 13 fiú, 20 nő, Bártfán 7 fiú és 8 nő, Kis-Szebenben 4 fiú és 4 nő. Összesen 24 fiú 32 nő, azaz 56 egyén.

Községi elöljárók működéséről. Az alispáni féleli jelentés a községi elöljárók működéséről azon sajnós eredményt konstatalja, hogy a községi elöljárók leginkább azonban a közigazgatás elég számos fegyelmi eljárására szolgáltattak okot. A felügyeleti köteleesség szigorú előírása dacára azonban a községi igazgatás terén javulást nem lehetett s ez alkalommal is azon meggyőződésnek kell kifejezést adnia, hogy a nem kielégítő állapot nem személyi jellegű, de a helyi viszonyoknak meg nem felelő, végre nem hajtható törvényekben keresendő.

Közbiztonság akadályai. A esendőség alkalmaztatása tárgyában helyi viszonyainkra nézve meggyőzően felette hátrányos miniszteri meghagyást kapott, e szerint, miután eddig a szolgabírók a esendőségtől oly szolgálatokat is kívántak, melyek nem a közbiztonság, hanem a közrendészet köréhez tartoznak, emellett fogva nem a esendőség, hanem a helyi rendőség közegéi által lesznek első sorban végrehajthatók; a szolgabírókat az alispánnak így értelemben kelletvén utasítania miután köztudomású dolog, hogy meggyőzően területén községi rendőség nincs természetes, hogy az annyira fontos közrendőri-ügyek még az eddiginél is mostohább elbánásnak néznek előle.

Megyéni egészségi állapota. Heveny ragályos megbetegedések közül előfordult a himlő, még pedig: Eperjesen 10 esetben, egyszer halálos kimenetellel és 5 gyógyult bárányhimlő eset. Bártfán 2 esetben, egyszer halálos véggel. Kis-Szebenben 2 esetben, melyek még gyógykezeltés alatt állanak; — az alsó-tarcsai, síroki és tapolyi járások területén is csak szörványos és enyhe lefolyású

esetekben, a vörheny Eperjesen 6 esetben, melyek közül egy halállal végződött, az alsó-tarcsai és síroki járások területén szörványosan; a kanyaró Eperjesen 6 gyógyult esetben a síroki járás Nagy-Sáros és Soóvár községeiben sürűbben, de kedvező lefolyással, az alsó-tarcsai a tapolyi járás területén szörványosan, az orbáncz Eperjesen 1 esetben, egyszer halálos véggel. Bártfán egy gyógyult esetben, végül a síroki és tapolyi járások területén a typhoidnak egyes kedvező letolyású esetei észleltek. Mindezekből kitűnik, hogy a köteges bántalmak e hó folyamában lényegesen apadtak.

Ügyvédi rendtartás. A miniszteri tervezet két kardinális újítást tartalmaz. Az egyik az, hogy az ügyvédség elnyerésére szükséges 3 évi gyakorlat a jogtudomány elnyerésétől fog csak számítani. A másik újítás pedig az, hogy az ügyvédek fegyelmi vétségei felett utolsó fórumként egy kuriai bíróságból és ügyvédek által álló vegyes tanácslezből hivatva ítélni. — Az egyik újítás emelni fogja az ügyvédség tudományos és gyakorlati a másik erkölcsi értékét.

Rendőri statisztika. Folyó évi június 30-ig letartoztatott az eperjesi rendőrkapitányóság által 231 egyén, kik közül 144 rendőrileg megbüntettetett, 7 a fenyítő bíróságnak átadott s 80 egyén mint ártatlan szabadon bocsátott. Ezenkívül eltoloncoltak a lefolyt fél év alatt: 33 esavargót.

Hányos kataszteri bírtok ivék. Az új kataszterben a bírtokjegyzési hibák oly nagy mérvűek, hogy azoknak felvételével a nyilvántartási biztosok még folyton foglalkoznak, eddig a bejelentett 108 községből csak 31 községben valósították — hogy mily mérvűek a kat. munkálatokban előforduló bírtoklasi hibák, igazolja azon körülmény, hogy egy biztos f. évi május hóban 21 nap alatt 4 és június hóban csak 2 községben képes volt ily hibákat felvenni. — addig pedig míg a hibák felvétele és keresztülvezetve nem lesznek, földadó nyilvántartást vezetni alig gondolható, — a nyilvántartás vezetését nehezíti egyébiránt azon körülmény is, hogy a telekkönyvekben előforduló dítlők megnevezése és hr. számok a kataszterben megjelölt dítlők és helyrajzi számokkal nem egyezvén, a nyilvántartási tárgyat képező ingatlanúság nagy nehezen kipuhatható.

Az adó-forgalom. A bártfai adókerületben folyó évi június hó végeig behajtatott volt 50676 frt 8 kr. behajtatott folyó június hóban 3501 frt 19 kr. maradt 41714 frt 88 1/2 kr. Az eperjesi adókerületben behajtatott volt 81054 frt 55 kr. behajtatott 5856 frt 84 kr. maradt 78197 frt 71 kr. A girálti adókerületben behajtatott volt 30342 frt 15 kr. behajtatott 1692 frt 54 kr. maradt 28640 frt 61 1/2 kr. végtére a kis-szebeni adókerületben behajtatott volt 28318 frt 29 kr. behajtatott 3204 frt 71 kr. maradt 25113 frt 49 kr. vagyis az egész megye területén f. évi június hó végeig behajtatott volt 193390 frt 98 kr. behajtatott folyó évi június hóban 14255 frt 28 kr. maradt 179135 frt 70 kr. Hadmentességi díjakban folyó évi június hó végeig behajtatott volt 14737 frt 83 kr. behajtatott 54 frt 40 kr. maradt 12673 frt 43 kr. Összehasonlítva már most a folyó évi június havi 14255 frt 28 kr. adóelőfizést az 1885. évi hasonlószaki 14488 frt 24 kr. befizetési eredménnyel, mutatkozik folyó június hóban 232 frt 95 kr. befizetési keveslelet, mely a mult évi középszerűnek sem mondható termés és az abból kifolyó takarmány hiányra igazoltan tekintendő.

A népfelkeltés ereje. A bécsi katonai tudományos egyet. közlönye tanulmányt közöl a népfelkeltés erejéről, s kiszámítja, hogy mily lenyeregő fog nyújtani az első népfelkeltési

osztály, mely egyttal az álló hadseregnek és a honvédségnek tartalékul fog szolgálni. Az említett lap számításai a következő eredményre jut. Az első osztály 19 korosztályt (a 19 életévtől a 37-ik életévig) foglal magában; átlag 350,000 emberrel számítva összesen 6.650,000 embert. Ebből leszámítandó: az álló hadsereg a póttartalékkal együtt 8900 ember; a két honvédség 200,000; 56% teljesen alkalmatlan 380,000; 20% a kivándorlókra és föl nem találhatókra 135,000; a megmaradt részből minden korosztálynál levonandó halálozás és rokkantság következtében beálló esőkénéskepén 40% — 140,000. Marad tehát rendelkezésre álló erő 4,805,000 ember, vagy pedig kerek 4 és 1/2 millió.

A tartalékos tisztek egyenruha viselése. A tartalékos tisztek és hivatalnokok, a nyugalmazottak és szolgálaton kívül állók, kik azelőtt nem mint hivattászterű tisztek, vagy hivatalnokok szolgáltak, szóval az egy évi önkéntesekből lett hadnagyok és főhadnagyok csak katonai ünepességégek alkalmával, mint például az uralkodó születése és nevenapiján, körmeneteknél, udvari bálon és a katonai kaszinók nagyobb szabású mulatságai alkalmával vehetik magukra az egyenruhát. Ez által sok kedvezménytől esnek el, mert ezentúl a magán ügyeikben teendő utazásaik alkalmával, valamint színházakban nem kapnak kedvezményes jegyet, bálókban nem takaríthatják meg a frakk, lakk és klakk költségeit. Ez a hír a jelenleg Budapestenz szolgáló egy évi önkéntesek közt felháborodást szült és számosan elhatározták, hogy le sem téve a tisztai vizsgálatot, kik nem neveztetik magukat tisztekké.

Vízivők figyelmébe. Az ivóvíz minőségéről, illetőleg arról, hogy tartalmaz-e káros alkatrészeket, könnyen meggyőződhetünk, ha egy kis üvegbe egy darabka siveg-cukrot teszünk, az üveget a kérdéses vízzel megtöltjük, bedugjuk és néhány napig világos helyen állni hagyjuk. Ha a víz tiszta marad s nem lesz zavarossá, feltehetjük, hogy sem foszphatok, sem más szerves anyagok nincsenek benne.

Vaddisznó-vadászat. Megyéinkben számos községben a vaddisznó felette nagy mérvben szaporodott el s gazdánk keserves munkájuknak gyámölését alig élvezhetnék, ha ezen veszélyes állatok kiirtása ezéjából a kellő intézkedések meg nem tétetnénk. Így többek közt e napokban is rendeztek egy hajtóvadászatot a zselévi határon, de eredmény nélkül, mert habár 21 disznó lett felhajtva, a vadászok mint, mint ez már a hivatalos vaddisznóknál mindennapi tapasztalat, egyetlen egyet sem löttek.

Furfangos férj. E napokban Liposky Mátvás német-iacabvágási lakos beállít a bérthóti közigazgatás és elpanaszolja neki, hogy felesége gyufával akarta önönmagát megmérgezni és ennek ügy jött a nyomára, hogy a törshaluszka között egész szál gyufát talált és azonkívül is ehetetlen volt, azért kéri a nejét felügyelet alá helyezni. Midőn a gondos férj a panaszt és övintézkedést megtette, ő maga gözörsre ült, bucsut mondott élte párjának s kivándorolt Amerikába.

Nagy szolgálati vétség. E hó 6-án délelőtt 11—12 óra között az alsó laktanya előtt, egy felette diensztraglamás eset játszódott le. A szolgálattevő káplár a fegyverben álló bakát kezdetben szavakkal atakirozta, azután pedig, neki ment a szegény bakának és néhányszor úgy arezult ütötte, hogy ez csaknem össze rogyott és még tovább is pofozta volna, ha esetleg egy katona viselt levélhordó nem figyelmezteti a káplárt, hogy az őrt szolgálatában nem szóval, sem annál kevésbé tetteg bántalmazni. Különben azt hiszük, hogy erre még az illetékes fórumnál is megfogyák tanítani.

mal, boldogsággal nem játszánám oly könnyedén; nyilt kártyákból óhajtanék olvasni.

— Ha valaki iránt vonzódnám, nem mondom, hogy nem követném tanácsát; de az én szívem szabad, mint a madár, mely . . . — Azonban mégis . . .

— Mert vegyük csak tekintetbe, — mondá Gyula fölmelegedve, — hogyan szoktak a házasságok megkötötténi. Valamely fiatal embert bemutatnak egy esküdnél, kire az a család leányát illetőleg számít. Ha a jelöltnek nincsenek látható hibái, ha esinos öltözetben jár, ha jól táncolja a polkát és a mazurt, ha jövedelme egyenlő a leány hozományával, megengedik ugy-e bár, hogy udvaroljon a leánynak ?

— Ugy van, ez így szokott lenni rendszeren.

— És mit csinál akkor a fiatal ember ? Kiesinostja magát, rendbe hozza szakállát és bajuszát, legszebb nyakendőjét köti fel, udvariasságot, gyöngödséget szimle. Szóval: palástolni igyekszik hibáit, gyöngöcskeket s oly tulajdonokat tüntet elő, melyekkel legkevésbé sem bír.

Eduárd helyeslőleg bólintgatá fejét.

— De ne feledjük a fiatal leánykát is szemügyre venni, — folytató Gyula. — Anyja megparancsolja neki, hogy minden szavára ügyeljen, inkább mitse szóljon, mint tudatlanságot áruljon el. Azután minden reggel újra felidézett ruhába öltözteti, haját megfésüli s hogy a hatás annál nagyobb legyen, — boecissan meg e kifejezésért, — hamis fürtöket köt fejére, melyek a hajat dúsának s a főt kedvesnek tüntetik elő . . . Ön nevet ? (Folyt. köv.)

Szép fizetés. Malyezőközségben a esen dörsege híret vette, hogy az ottan lakó Kosztelnak János, Dubinszky Mihály vajkovi (gácsországi) egyentől faanyagot vásárolt házépítéshez s 80 frttal adós maradt. Midőn a hitelező követelésének átvitele végett megjelent, Kosztelnak őt előbb leítatta, azután a kertbe vezette s ott egy karóval olyannyira megdöngöztözte, hogy ez fején, karján súlyosan megsebesülve a földön maradt. A tettes megszökött, de sikerült őt a temető mellett; cserjésben feltalálni. Tettét beismerte, azzaj védekezett, hogy azt ittas állapotban követte el.

Amerikaisan. Hogy mily destruktív hatással van az amerikai kivándorlás néptink erkölcsere, bizonyítja azt a következő jellemző eset, mely megyénk egyik szolgabírójá előtt történt. A paraszt oda sem hederített a szolgabírónak, hanem makra pipájával száájában, amerikai demokratikus szemtelenséggel és tiszteletlenséggel, kalappal a fején nézte a szolgabíró, ki a „polgártárs” eleinte megbámulta — visszatérvén eredeti humorra — eképen megintépelte „Nos János, miért nem dolgozik kend ?” „Minek is !” volt a válasz, van most elég pénzem. De ha kifogy ?” „akkor majd elmegyek Amerikába addig pedig nem dolgozom még a Herkópatérnek sem !”

Mérgezés. K. helybeli illetőségű asszony július 20-án gyufát vett be s két napra e tett után meghalt. Tettének oka: szerelmi esalódás.

Gyilkolás. E napokban egy paraszt-asszony az eperjesi hetivásárra indult, vaját, túróát hozva magával. Utjába esett a Kukova környékén elterülő erdő, melynek belsejében ismeretlen rablók által megtámadtatva, orozva meggyilkoltatott. Híába várta odahaza a férj. Megúnva a hasztalan várakozást, végre utnak indult asszonyának eleibe s csakugyan rá is akadt — de csak hullájára — az erdőnek sürűjében.

A heti vásárok és az iptartörvény 50. §-a. Az új iptartörvény életbelépe óta számos panasz merült fel az 50 §. intézkedése ellen, melyszerint heti vásárokon élleli szerek, kerti és mezeli termények, valamint házi iparizékek kivételével más iparkészítményeket csak a helyben lakó iparos van jogosítva eladni. A minisztérium is tapasztalta, hogy a törvénynek ez az intézkedése nemcsak a vásárló közönségnek, hanem igen sok esetben az iparosoknak érdekeit is sérti, mennyiben a vidékiükön tartott hetivásárokon, ha mindjárt az illető községben hasonló szakban foglalkozó iparos nem is lakik — iparizékeket áruba boesítani jogosítva nincsenek, egyes vállalkozóknak — régebbi keresetforrástól megfosztva — megélhetésük vált kérdésessé, a vásárló közönség pedig verseny hiányában ugyanazon iparizékeket kénytelen drágábban megvásárolni vagy e célból más községek vásárait s esetleg a távolos nagyobb városokban lakó iparosokat felkérni. E bajok orvoslása tárgyában az ipar-és keresek, miniszter most körrendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz, hogy tegyenek jelentést az iránt: vajjon a hatóságok területén fennálló viszonyok és helyi körülmények indokoltá teszik-e általában az idézett törvényes intézkedés megváltoztatását, vagy hatályon kívül helyezését s igenlő esetben mily arányban vélnék az említett szakasz módosítását célszerűnek és indokoltnak.

Hírek a szomszéd megyékből.

Házi ezred fogadtatása. F. hó 19-én tartotta Kassán ünnepléses bevonulását a 34-ik soredet. Ünnepléses volt a bevonulás, mert ünnepléses volt a fogadtatás a kassai lakosok részéről. Az egész város örömeinek adott kifejezést a fölött, hogy az oly hosszú ideig távol volt földik ismét visszatértek. Az ezredes megköszönve a fogadtatást, a tiszteket, helyetteseket az ezred zászlójával az emelvény mellé rendelé, hol 100 fehérbe öltözött hölgy a tiszteket bokrétaft tüztől melleikre, a zászlót pedig két szép korsorral felköté. A hölgyek ezután nagy gyorsasággal a legénységet is felbokrétafták, mire az egész ezred a főtéza felső végén felállított díszes diadalív alatt föl egy órákor eléptetvén, a főtézan a nép folytonos éljenzése között végig vonult. A rózsanteza sarkán a tábort kar megállapodott defilírozni engedvén az ezredet, mely innen a sátorokba indult.

Czirkusz Kassán. A kassai közönségnek holnapotól kezdve olyan látni valója lesz, amilyen még eddig sohasem volt. Oda érkezik Debreczenből a Merkel czirkusza. Ez a czirkusz 60 lóval, nagy állatsereglettel és drága nagy személyzettel rendelkezik, úgy hogy a napi költségek körülbelül 600 forintot tesz ki. Ezt a nagy kiadást csak kevés városban tudná a társaság fedezni, ha hosszabb ideig tartózkodnék egy helyen. De azt nem tesz, hanem minden nagy városban a hol megtordul, legfeljebb 5—6 előadást tart, aztán összeszedi a sátrát s a vasut rópi más nagy városba, hogy milyen öríási ez a czirkusz fogalmat szerezhetni abból hogy a felépített czirkuszban csak a harmadik rangú ülöhelyen 2000 ember fér el. Hát még a többi helyek és a karzat. A czirkusz, — egy roppant colosseumra emlékeztető épület, összerakható és szétcsúsztható sátorból áll, mely amerikai szerkezetű, s ugyanazon napon a melyen építeni kezdik, már este játszani is lehet benne. A karaván hétór vonul be a városu át az Erzsébetváren felállítandó czirkuszba. E bevonulás minden nagyvárosban ahol eddig megfordultak való-

A sok „ha.”

Beszély.

— *Marchal Lipót* után. —

Néhány hóval ezelőtt két ifju ember együtt utazott Marseilleből Párisba.

Bár egy hazának gyermekei voltak, még sem ismerték egymást, s hihetőleg soha sem is lett volna alkalmuk megismerkedni, ha ama nagy színjáték-rendező: a véletlen, ugyanazon egy waggonban össze nem hozza őket.

Az első óraegyed eltelte után beszélgetni kezdtek egymással; a beszéd tárgyat természetesen a szép idő, az utazás kellemetossége s több efféle köznapri tárgy képezé, mintegy előjátéka e következő ismeretségeknek. Az ilyen előleges beszélgetés hasonlít az operát megelőző nyitányhoz. Fél óra múlva szívarral kinálák meg egymást s a különböző szivar-nemességét vagy rosszását dícsérik vagy korholják.

Maconnál kiszálltak, s egy asztalhoz ülve költék el villás-reggelijüket. Bort is ittak egymás egészségéért. Ezalatt társalgásuk komolyabb jellemet öltött; tudományos vagy szép-művészeti kérdést fejtegettek, s egymásnak nézeteit, fölfevéseit besúlni kezdték.

Utjoknak felén már egész bizalommal voltak egymás iránt, elbeszélék titkaikat, kitérték egymás előtt érzelmeiket s nyilt könnyben olvasni engedett mindegyik érzelmevilágában.

— *En* — mondá Cerisy Gyula — Párisba utazom, hogy nőül vegyem atyám egyik bizalmas barátjának egyetlen leányát, kinek hozománya meg nem vetendő.

— *En* pedig — felele Barnier Eduárd — légváltoztatás kedvéért teszem ezt az utat,

azon reményben, hogy a levegővel talán helyzetem is változni fog. Marselleben nem találtam állást, Párisban talán sikerülni fog.

— Leendő ipamnak összekötöttései, barátjai vannak s ha e részben szolgálatára lehetnek.

— Ah, ön felette jó . . . S szerelemből házasodik ön ?

— Reményem, hogy abból.
— Hogyan ? Ön csak reményli ?

— Istenem, hisz ez természetes. Atyám ezt mondá: Vienville Clementine kisasszony tízenyolez éves; szép, kedves, szeretetreméltó, jószívű leányka s gondos nevelésben részesült. S ha azonkívül egyetlen leánya atyjának.

— Az öröglebe is, ezek előnyös tulajdonok !

— Atyja, — folytató atyám, — gyermekkorú barátom. Husz év óta azon remény táplálta mindkettőnk szívét, hogy mily szép lenne, ha családaink gyermekeinkben egyesülének. Midőn értésére esett, hogy fiam született, folyvást azért könyörgé Istenéhez, hogy születendő gyermeke leány legyen. Isten meghallgatta kérését. Rajtad áll, fiam, vágyainkat betölteni. Vagy egyesítéd családunkat s ezáltal boldoggá teszed bennünket, vagy a rokoni kötelék elől elválasztod örökre s ekkor reményeink, tervezett örömeink füstbe mennek.

— S ön elfogadta ? — kérdé Eduárd.
— Bah ! tehetem-e egyebet ?
— Ön tehát fejedelmi módra házasodik, előre megkötött egyezés szerint.

— S ezt csak jót eredményezhet, ugy-e bár ?
— Lehet, hogy következményeiben önre nézve jó lesz; de részemről, én szabadságom-

sággal impozáns látványt nyújtott. Az itt tartózkodás alatt, naponként két előadás lesz. — Delutánonként ugynevezett gyermekelőadás tartatik, este pedig a rendes előadás, melyet mindenütt óriási közönség szokott nézni.

Változás a premontréi rend kassai társ-házában. Mint értesültünk — nem szentírás még, de „több mint valószínű”; — Benedek Ferencz a konviktushoz régensnek. Orbán Bertalan vice-regensnek, Keil Lajos praefektusnak, (a második praefektus Ráth Evernód Rozsnyóról lesz) fognak kinevezettni. Schmidt Kálmán házfőnök lesz, a tanítás kötelezettsége nélkül; Koszka Vince pedig rozsnyói igazgatóvá fog előléptettni. Igazgatóul kapják Nátalafalussy Kornélt Rozsnyóról, ugyanelek Rozsnyóiról jönnek Lenner, Erben és Novotny, Nagyváradról pedig Szentkirályi. A mértani rajzra is új tanár lesz alkalmazva: a most szakképesített Fábry Anasztáz. A kassaiak előtt jó emléken lévő Ládai Kázmér Nagyváradra helyeztetett. Nem valószínű, hogy még újabb változások is beállhatnak.

A kassai dom építéséhez a város által fizetendő járulek megállapítása tekintetéből e napokban idözött Kassán Forster min. tanácsos. A városi kiküldöttek hosszas tárgyalás után 30 éven át évi 800 forintot ajánlottak fel s illetőleg hozták javaslatba. A min. tanácsos legalább 10.000 forintot kívánt. Most az ügy a városi közgyűlés elé fog kerülni.

A közeledei kolera elhárításának kérdése foglalkoztatta Kassán az egészségügyi bizottságot és tanácsot. Ha az egészségügyi bizottságnak a tanács által is támogatott javaslati elfogadtnak, közel 10.000 főt megszavazása vár a közgyűlésre. Ugy látszik, hogy a jövő évi költségeloirányzat nem áll meg a 4% gában alul.

A török-szentmártoni tót ujság, a Narodnie Noviny legutóbbi számában azon jajdul fel, hogy a löcsei gimnáziumból pánszláv üzemek miatt tizenegy tanulót kiesaptak. A tehetetlen dühnek a legtektelebb szilajkodása nyilvánul abban az átkozódással és káromkodással telt cikkben, melyet a tót ujság közöl. A cikkből adjuk a következőket: „Ismét tizenegy tót tanulót esaptak ki az iskolából, részben ötödik osztályu gyermekeket. Miért? Ez ember undorodik ama sántáni gazzággal kevert ostobaság ismétlésétől. Itt valóban a butaság a gazzággal paráználkodott, hogy Heine szavaival éljek! Kiesapták őket a pánszláv üzemek miatt! Azért, mert ötödik osztályu tanuló levelezett az orosz ezárral, mert tőle havonként 150 rubelt kaptak! Hogy tót dalokat énekeltek, hogy tót könyveket olvastak! Azért a esodálatos igazgató „nyomorult tótoknak” nevezte őket, azért megfosztották őket az országból való élés jogától! Es ilyen részben bolondok házába való, galádul hazng koholmányokért, részben ártatlan, sőt

inkább az anyanyelv gyakorlásáért dieséretre méltó ok miatt maga Tréfort miniszter meg erősített és hetet Magyarország összes tanintézetibe kikérte! Az ilyen tettek lelkek mélyéig elkészerítik, s legfeljebb az aljas találhat bennök vigaszt! Undorral tölt el a hideg brutalitás eme tetteinek leírása, e világ hatalmasainak gyermekeink ellen intézett gyáva háboruja! Ime, mily kaliberűek a mi elleneink! Nézzétek tetteiket! Lehetetlen, hogy ezek az embertelenségek lassankint erősebb nemzedéket ne neveljenek, mint a mostani, kevésbbé türelmes, kevésbbé érzékenlen fog lenni a véres sérelmek és megalázásokkal szemben. Lehetetlen, hogy az Isten végre is rettenetes vihart ne zudítson a rendes emberek elnyomásából élőködő reptilákra!

Tisztelgés a miniszternél. A jelenleg ajnászkői birtokán nyaraló közmunka- s közlekedésügyi minisztert, br. Kemény Gábort tisztelgő küldöttség kereste fel f. hó 17-én Rimaszombat város törvényhatósága részéről. Szabó György polgármester vezette a küldöttséget, s ugyanó adott kifejezést a város érzelmeinek s azon tiszteletnek, mellyel a város lakossága a miniszter iránt viseltek; egyszersmind hálás köszönetét fejezvé ki a miniszternek folytonos fáradozásáért, mellyel az ajnászkői fürdő jó hírnevét igyekszik megállapítani, folytonos figyelemmel kísérve, s szíven viselve a fürdő ügyét. A miniszter rendkívül szívélyesen fogadta a küldöttséget, s miután még a rimaszombati dalárda küldöttsége tisztelgett, ujjalag biztosítva őket szíves jóindulatáról, a tíz tagból álló küldöttséget elbocsátotta.

Az agyteleki barlang. München Kálmán mérnök ki a Kárpát egylet megbízásából megyének e világhírű esepkő barlangjában egy új kijárat létesítésén fáradozik, mult heten ismét megtekintette az ott folyó munkálatokat, melyekről a következőket tudhatjuk: a barlang felmérése — mely még a mult évi deczemberhő 12-dikén vette kezdetét, — f. évi júniushő 15-dikén lett befejezve: a barlangban van 38 rögpont, s ugyanezeknek megfelelően kívülről is vannak vaspontok állandósítva, s a barlang menete kívülről is ki van jelölve. A felmérés eredménye szerint: a sortörvölgyben, a hol ez keresztezi a kassai országotat is illetve ettől mintegy 150—200 méternyire, még ugyan az agyteleki határban, de Józsafo község közelében, az egész barlang hosszának mintegy 3/4 részben, lesz az új kijárat, melynek megfelelően München K. mérnök már megis vásárolt 2 és fél holdnyi területet. Az átlukasztandó távolság kerek számban 303 méter, de miután többrendbeli kísérlet folytán, sikerült a barlangban egy hasadékot találni, melynek mentében már 101 méternyire haladtak előre, most már esupán 85 méter maradt az átfúrásra. A bejárat feléle

fog menni 26 fok szög alatt. Erdekes az is, hogy az eljáró mérnök biztosan hiszi, hogy e hasadék mentében még új barlangokra fog találni, minden körülmény, az egész hegy alkata, a külviszonyok és a hasadékban levő nagy léghuzam erre enged következtetni.

A „gömörmezei magyar közművelődési egylet” javára a rimaszombati rfjuság f. hó 18-án jól sikerült tánemulatságot rendezett. A rendező bizottság — élén dr. Marikovszky István elnökkel — mindent elkövetett, hogy a díszes közönség mulató vágyát teljesen ki-elégítse, s ez valóban sikerült is. Rimaszombatot és vidéke mindkét nembeli intelligenciájára szép számmal volt képviselve. Ott voltak a hölgyek között: Abonyiné, Adorján Róza, Bornemiszné (Anna leányával), Brabéczné, Dapsiné, Fábryné, Gróóné, Hollóné, Ladányiné, Lengyel Györgyné, Lukácsné, Lokesánszkyne, Madarassyné, Medveczkyné, Pongráczné, Soós Ferenczné, öz. Szabó Mihályné, Török Jánosné, Török Klemma stb. urnők. A tánczosnők között voltak: Csider Gizella, Czíkora Emma, Fabry Aranka, Fábry Ida, Gaskó Piroška, György Róza, Kishonty Margit, Kovács Erzi, Kuncz Vilma (Budapestről), Németh Juliska, Roth Janka, (Budapestről), Soós nővérek, Soós Irén, Szarvassy Erzsike és Mariska (Debrecenből), Szabó Irén, Török Ilona urhölgyek.

Öngyilkos. Pelsőczen július 9-ére virradóra egy munkás földmives felakasztotta magát egy szilvafára. Reggel öt óra tájon vette észre a felesége, de már akkor nem lehetett életre hozni. Tettének valószínű oka az hogy pár évvel ezelőtt egy tövisszúrás következtében egyik keze majdnem teljesen munkaképtelenné válván, a rendszeren igyekvő munkás ember nem dolgozhatott kedve szerint s e miatt felesége is többször illetve szemrehányással, s ő inkább választotta a halált, mint a szemrehányással is keserített életet.

Felolós szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Nyílt tér.

Tekintetes szerkesztő úr!

Kérem a következő sorokat becses lapjába közétetni.

A „Sárosmegyei Közlöny” f. é. 29 számában „Rovás” kikezdése alatt egy közlemény jelent meg, melyben eljárásom Révai (Rosenberg) Géza ellenében „nem nagy virtusnak” volt nevezve. Erre a közleményre csak annyit felelek, hogy nem is akartam hőstetteket véghez vinni, csak egy neveletlen gyereket, ki, mint az „Rovás” közlemény szerzője maga is bevallja, lovagias elégtételre képtelen, rend-rentasitani, mert igaz, hogy nem ő írta ezen „Beküldetett” közleményt, hanem Sziklai (Silberberg) Miksa könyvkereskedőtanonc, azon-

ban értelmi szerzője, mint már maga is bevallotta, ő volt. Ezen ügyet ezennel mindenkorra befejeztem nyilvánítom.

Winter Arthur.

5623. ár. szám 1886.

1—3

Árverési hirdetemény.

Sárosmegye árvaszéke részéről közhírré tétetik, hogy palocsai illetőségű kiskoru Amster Adolf tulajdonát képező, árvatárilag kezelt következő ezüstneműi u. m:

- 3. drb. kávé kanál, érték 4 frt 50 kr.
 - 3. „ gyümölcs-kés „ — „ 60 kr.
 - 6. „ „ kis villa „ 2 „ —
 - 1. „ Hódész „ 5 „ 50 „
 - 1. „ karperecz „ 2 „ 50 „
 - 1. „ tallér-5 márk „ 2 „ —
 - 3. „ huszas „ — „ 90 „
- Továbbá következő aranytárgyak u. m:
- 4. drb. gyűrű „ 16 frt — kr.
 - 1. pár. brilliant fülbevaló [tokban] 26 „ —
 - 1. drb. brillant gyűrű „ 14 „ —
 - 1. „ óralánc „ 40 „ —
 - 2. „ cs. k. arany 5 frt 80 „ 17 „ 40 „
 - 1. pár. fülbevaló „ — „ 20 „

folyó évi **szeptember hó 15-én d. e. 10 órakor** Hedry Bertalan árvaszéki ülnök hivatalos helyiségében nyilvános árverésen a legtöbbet igézőknek a megállapított becséren el fognak adatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák bármelyikében alólírott árvaszéknél megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, Sárosmegye árvaszékének 1886. évi júliushő 13-án tartott üléséből.

Semsey,
árvaszéki elnök.

Bérbeadás!

A kis setatéri **Haitsch-féle kertben** lévő

nagy szállás

bérbeadó.

Bővebbet öz. **Haitsch Lajos-nénál.**

—3

NEM HIVATALOS ROVAT.

Eperjesen a Szent Florián utcán
létező 42 összeírású szám alatti

szögletház

szabad kézből eladó.

Ara megtudható Chalupka Károlynál, lakik: Eperjesen, árokutcán.

Das Eckhaus Nr. 42.
in der Florianigasse in Eperies ist aus freier Hand zu verkaufen.

Kaufpreis zu erfragen bei Carl Chalupka, wohnt in Eperies auf der Grabengasse.

LIPPMANN
KARLSBADI
PEZSGÖ-PORA

A karlsbadi ásv nyvizekből nyert forrás-termenyek segítségével készítve, tehát ezek minden hatályos anyagaat tartalmazzák és minden gyógyító tulajdonat különös érvényre uttatják.

Étvágyat gerjeszt	Használata kellemes
Emésztést előmozdít	gyomorban szenvedőknek szelvedőnek
Felülmulhatlan hashajtó szer	Vade-mecuma

Kellemes. Kivétel, gyors és biztos hatással.
Egészséges! oltosó, kényelmes, üdítő
minden esztendőig, működő hajlószer pítvánál stb. előnyben részesítendő. **Orvostlag ajánlva** gyomor, bel, máj-, vese- és hólyag-bajoknak.

Elismert és sokat keresett háziszor.
Emésztési gyengeség vagy háborgatott emésztésnél, étvágy-hiány, illó életmód által előidézett gyomor és bel atonia-nyálkáság és éves utáni rosszullet, kellemetlen felhőfűgés, fel-fuvalás, gyomorhűv, gyomorlajdalom. — nyomás vagy gors-vértómlás, főfájás, szédülés, migraine, vereskedés, aranyvért-rendetlen székelés és makacs székrekedésnél. Apróbb, szer kövség ellen. **Valódi csak** akkor, ha minden adagon a védjegy **Lippmann** kezevéssé látható.

Kapható minden bel- e külföldi gyógyszerertárban. 2 frt 15 kr beklüldése mellett, egy eredeti doboz bérmenten felküldik egy dobozról kevesebb nem küldetik.

Központi szétküldés: Lippmann gyógyszeriára, Karlsbadban.

Kapható eredeti dobozoként 12 pár 2 frt, 1 pár 10 kr a következő urakkal: **Kassán:** Galik, **Barfán:** Topferzer **Debreczenben:** dr. Roischnek **Miskolcon:** dr. Herez, **Rácz Munkácsán:** Grotter, **Nyiregyházaan:** Koranyi, **Lederer, Szepkó S.-A.-Ujhely:** Pintér, **Szatmaron:** Bosin, stb.

Az első osztrák

Ajtó-, ablak- és szobatalaj-gyári társaság

Bécsben, IV., Heumühlgasse 13. Alap. 1817-ben.

Markert M. vezetése alatt

ajánlja nagy árúraktárát, melyben kész ajtók és ablakok, világ kapcsokkal, ugyszintén puha hajótalajok s tölgy-fából amerikai fries- és parquettalajok.

A gyár szárazfa-anyagjának nagy raktára által, mint szintén kész áruinak nagy készlete következtében ama helyzetben van, hogy minden szükségletet fentnevezett árukból a legrövidebb idő alatt teljesíthet.

A gyár vállalkozik **portalék** előállításra, **kaszányák, kórházak, iskolák, irodák** stb. stb. berendezésére is, nemkülönb-mindentéle, gép-ekkel előállítható **faművek** elkészítésére, adott rajzok és minták után, kivéve a hábitutorokat.

1—9

Verpachtung.
Die

Schankgerechtigkeit

des Zsegnyeer Compossessorats

wird im Licitationswege am **8. August 1886. Vormittags um 10 Uhr** — vom 1. Januar 1887 gerechnet auf 3 nacheinanderfolgende Jahre — in der Gemeinde Zsegnye verpachtet werden.

Nähere Auskunft erteilt

Julius Klefner,
Advokat in Eperies.